

شِلنگَبُو تَسِيُو

يے کسل جق کُذنگ نہ جق چک میہار رگیا لفوے یگی اوت شِلنگَبُو تَسِيُو
بلپہ ہر کیا نگبو لہ چھونگ یور تگ چوگین گوے وخ لہ ترانو اپنی چک خیرس چہ
کھورے ہور لہ اونگے یودسوک۔ دو پنچھید لہ ہر کیا نگبوی ژھیرے فوے اپنی
چورونی ہور کن بوس۔

ہور پو بو انہ اپنی لہ خا اونگسہ نہ زیرس، ”مانن چن موے بو لہ ژونکا
یولی گوسپور مو چو چو سوخر تھوبا نہ مک خنم لہ گوانہ بگیاپنی تختہ خیومہ ژوخ چی غژونگ
بیاسے تھوبس نہ کھیانی میولی کھ می چک می یق۔“

اپنی یا خیرو رگیا فو شہنگبو تسپیو لہ کوید نہ یا بنگ لہ ہرتے کھ نہ بسبے اپنی
بودنی چولوک کن ینگ موری چورونگ پنگ تھوسے تنگس۔ دیکھ نہ اپنی لہ
زیریدا، ”انو جو بخشس دوسے یانی چہ زیرس؟ نا لہ ینگ چک کو چوک۔“

اپنی شرگو دروقسے نہ زیریدا، ”لے ملی اتا، نا تراؤنن لس چن موے کھا
فری ژھوق بوق بو دفو لہ یا نگ چھونو رگیا فوے ڈوکسے نہ دو لہ اشی مہ
بیات۔“

دو زیربانہ رگیا فو شہنگبو تسپیو لہ ہرپو شخنہ نہ خے کھ زیریدا، ”لے تراؤ
کھیانی یا خیرو مہ زیرس نہ نا کھری سکے کھ گو مہ یق۔“

دو زیربانہ اپنی دروقسے نہ زیریدا جو، ”یلے کسل نی ہور پو بو انہ نی کھا
تھد لہ یو بودس۔ ژونکا یولی چو چو سوخر تھوبا نہ کھیانگ یوژسے سونگس نہ او نا تختہ
خیومہ ژوپخی رگیا لموے تھوبس نہ کھیانی میولی کھ می سون مہ یق۔ یو زیربو نی

کھا تھد لہ بؤدس جؤ۔“

دو کوانہ رگیا لفو شائنگبو تسپو سی زیرس، ”لے ائو یری شزدے نالہ لم سنہ
بیوس۔ یا رگیا لمو گا رگیا سترد چلنگ یود پنی ان نہ۔“

اپنی سی زیرس، ”یلے رگیا لفو تھشہ خیموہ پرستانی رگیا لفوے رگیا ستریدنگ
یود پنی ان۔ دینگ پھونگو ژھر چی یود۔ دے ژھر پوینگ اومی رزنگ چی
یود۔ مودے رزنگ پوینگ بگیا د بری اومی کھروس لہ جؤ کفا اونگی ان۔“

یو کوانہ کھوسی اپنی لہ زیرس، ”ائو جؤ بختش تایانی نالہ دو بی لم سنہ بیا
رگوسید۔“

اپنی سی زیرس، ”لے بؤ گا آدم ذات چی دینگ تھونمو ہر کہ ان۔ کھیانگ
بدوئوے لہ تھونمی مین۔ کھری شزدے کھیانگ مہ سونگ۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”ائو جؤ بختش نا سونگسے مید نہ مہ دؤ کپی ان۔
یانگ نالہ لم سنہ بیوس۔“

زیربانہ اپنی سی زیرس، ”یلے بؤ اوانا یانگ دکھ نہ سونگسے فلان ملسی کھہ

تھوٹا نہ لولی نو اشے نوٹو خسوم یودپنی ان۔ دونگ موے لم پا ان۔ دونی لم له می زکچی ان۔ دیکھ نہ سونگسے نہ آئینہ رگیلمو زیرین یودپنی ان۔ موسی نیمو خمدے ننگ پوٹھوپ چلاق بیاسے بقی ان۔ دو رگلے گوانہ فلان ملسی کھ سترنجو اپنی چک یودپنی ان۔ دے اپنی سی میونگ گنگمہ خمدپنی ان۔ دیکھ نہ سو مہ بؤدپنی ان۔ دیکھ نہ سونگس نہ ملے چک له لیگی جگجگ درے چک یودپنی ان۔ دے درے له لمی ہرثا زدما ییمی ان۔“

دو کوانہ کھوسی زیرس، ”یلے انونایا خیموہ رگیلمو ژلے گوید۔ شس نہ شس دؤکس نہ دؤک۔“ کھو یو زیرے ہرتے کھ رونے درؤس۔ دیرے اراننگ کوراننگ دس پچرن لوق ٹوقونگ چدے سونگسے ملے چک له تھوٹا نہ کھو له تھونگس۔ ہلٹنوس چگی کھ ژوخسا ژوخ بوٹو خسومی چھے ردونین یودسوک جو۔ کھوے جندنگ نو تھنچو کھفی آئین چی یودپنی انسوک جو، کھوسی زیرس، ”انالے اشے نوٹونگ ایکھ نہ دکھ تھونے من نہ فی ہرٹوسی گومبا ژام تنگس؟“

زیربانہ دے ژھنکو تنگ بگیالس۔ تنگ بگیالے نہ چکپوسی زیرس، ”دی اتو خسونموے ننگ، گیونھے یانی زیر یا نگ ایکھ نہ دکھ تھونے من نہ ناسی بوق

ژام تیانگس؟“

دو زیربانہ کھولہ سہ جواب چچی مہ اونگما کھوسی زیرس، ”اناکھدانگ سُو

لہ یودپنی انامین؟“

زیربانہ ژھنکو سی زیرس، ”نیا سُو لہ میدپنی ان۔“

رگیا لفو شیلنگبو تسدیو سی زیرس، ”اوناکھدانگ خسو کوس سی دی اینین پو مک
گن لہ تونگ، گو رگشے سونگس نہ دوناسی بختون بیاسے کھیرید۔“ کھوسی جندنگ نہ
دے اینین پو فیونگسے منس۔ ژھر مہ بونو سی دے اینین پو تنگس۔ تنگما چک موے
مک پو لیش بیارس۔ بروس سی تنگس، دو بی مک پو سہ لیش بیارس۔ ژھونٹوے سی تنگما نہ
دو بی مک پو یوٹویرے بیارس۔ ژھنکوے مک گن بیار جو کسے نہ کھو ینگ
درولس۔ دیرے کھو ینگ یولی تھنے چک لہ تھونما نہ آئینہ رگیا لمو سی نیمو خدے
ٹھوب چلاق بیاسے یودسوک۔ کھوسی خسمبے بیاسے نہ پولو نہ سینٹھوے چک کھورے
آئینہ رگیا لموے ننگ نو جو کس۔ آئینہ رگیا لمو ننگ پو ٹھوب چلاق بیاسے یودسوک۔
کھوسی کرکونگ پوے کھہ نہ بلتا نہ دینگ فروی چک کوار کوار کھورین یودسوک۔
کھوسی بقچی خسمبے بیاسے نہ دے فرو لہ زیرید پا جو،

طیبی نونو، لے نونو کھیانگ سوی نونو لے
طیبی نونو، نونو نالہ سوی نونو

نونو لہ بیور بی خیری پولو کھیونگسید لے
نونو لہ بیور بی خیری پولو کھیونگسید

آئینہ رگیلموے کنگمی کفشوو من لے
آئینہ رگیلموے کنگمی کفشوو من

زیرے نہ کھو دے خیری پولو کرکونگ پوری فنکس۔ فنکما نہ فروسی
ٹب زونس جو۔ آئینہ رگیلموے کنگمو لہ نہ کفشو پٹ فودے نہ کرکونگ
پوری گیٹو فنکس۔ دو مننا چھمفا نہ ینگ زیریدا چو،

طیبی نونو، نونو کھیانگ سوی نونو لے
طیبی نونو، نونو نالہ سوی نونو

آئینہ رگیلموے گوے کھی دخنون پو من لے
آئینہ رگیلموے گوے کھی دخنون پو من

زیربانہ کھو ہور لنگسے سونگس۔ سونگسے دِخون پوکھیونگسے کرکونگ پوری گینو
 فنکس۔ فنکمانہ کھوسی ینگ زیرس،

طیبی نونو، نونو کھیانگ سوی نونو لے

طیبی نونو، نونو نالہ سوی نونو

آئینہ رگیلموے جنگمی ہرکوچنگ پومن لے

آئینہ رگیلموے جنگمی ہرکوچنگ پومن

زیرے نہ کھوسی بیٹھو فنکمانہ کھوسی ینگ بیٹھو ٹب زونس جو۔ دیکھ نہ

فروسی ہرکوق چنگ پونوڈپانہ مولہ ژھورے نہ زیرس، ”لے آدمی می رول تانا
 کھری ستروق چی فودے مہ تنگمی ان۔“ یو زیرے نہ مولنگس جو۔

مولنگفانہ دے فروسی زیرس، ”لے رگیلمو چہ فن؟ کھری سننگ پو

فودے اشے نونو خنومکاسی چلی مارنگ سکولباتنگسے یودپا۔ کھوسی کھری سننگ پو

ینگ تنگسے نیمو فودتنگسے کھیونگمانہ کھیانگ چھونوغے چا فچوید؟“ زیربانہ مولہ سہ ان

خشمس جو۔ کھو دیکھ نہ ینگ درولس ینگ ارانگ کرانگ دس مچین ٹوق ٹوٹونگ

جدے سونگے نمزو پچھدین کھوینگ یولی تھنے لہ تھوئا چک کھو لہ تھوئیدپا جویا۔ چھقیو
 ننگ چک یودسوک۔ کھو یا ننگ پوینگ برانگے ژے گوانہ ننگ پوینگ نو اپنی
 چک مے سپونگے تنگے دوکے یودسوک۔ کھوسی ترس، ”لے انو چنگ برانگے
 تھوئوگا؟“

زیربانہ دے اپنی سی زیرس، ”چامہ تھوب، امہ لس چھی یودپنی ان،
 یوبیاسے میدپامہ بودپنی ان۔“

کھوسی زیرس، ”لیانموگک لے انو۔“ کھو لہ گوپنی دے اپنی سی
 زیرے یودپاکھو ٹھمرم دینگ نہ بیونگس جو۔ کھوسی اپنی لہ زیرس، ”نازاچس باچس
 چھی کھورے اونید۔ یانی نی چنگکن لہ سنائے یوق جو۔ کھو دینگ نہ بیونگس گوانہ
 رزا بر چنگک بیے فرو کھنک یودسوک جو۔ دینگ نہ کھوسی بیے فرو خسوم
 فیونگس لقفس چنگک تنگے جنڈنگ کھورے اونگس۔ زان بان چھی کھیونگس اپنی لہ منما
 نہ اپنی سی زیرس، ”دیونائیر لہ یغید دو سے ناسی یکھ زان چھی بے ان۔ زان
 پولہ کھیانگ نہ نارت چھی تنگمی ان۔ ناسو اونگس نہ اونگ یارت پوتنگمی ان۔“

کھوسی زیرس، ”دوچہ ان؟“

اپنی سی زیرس، ”نی بلے چک یودپنی ان، دی بلوسی زان پچھے من پو
 اوت پوکھورے ڈوکسی ان۔ بلوسی ہرکونگبو فنکس نہ کھیانگ رگیال، تا زان پچھے من
 پو بلوسی اوت پوکھورے ڈوکس نہ نارگیالی ان۔“ دو زیرے نہ اپنی سی زان
 چی بیاس۔ زان زا ریاخفا نہ اپنی سی بلو لہ ہرکونگبو کلے نہ زیرس، ”یلے بلا زان زا
 پچھے من کھیانی ہرکونگبو مہ فنکما پتھی ان۔“ زیرے نہ بلو لہ ٹھواق چی تیانگس جو۔

یلے کسل کھو زان چی منڈوی نیس زو سے نہ کُے جننگ نہ بیے چک
فیونگسے بلی چھن پنگ فودتنگس۔ بلوسی بیو تھونگا چک اوت پوسکورے فنگسے بیو
بیکھ چھونگس۔ چھونگما نہ کھوسی زیرس، ”یلے انو چگی رسی رت پیکھ نارگیلس۔“

اپنی سی بلو لہ زیرس، ”لے روسپہ تھوسپا یو چہ بیاس؟“ زیرے نہ اوت
پو ینگ بلی کھ کلس۔ کھوسی ینگ منڈوی نیس خسوم زین چی کُے اپنی لہ تھونگ
مہ چوکپا اے بیا چک پو بلی شیدا فودتنگس۔ بلوسی ینگ ہرکونگبو فنگسے بیو بیکھ
چھونگس۔ یازوے کھ کھوسی خسومی رسی کھ ینگ بیو فنگس۔ بلوسی ہرکونگبو فنگسے بیو
بیکھ ینگ چھونگس۔ کھوسی زیرس، ”یلے انو یری کھ نا رگیلس۔ زیر تا چہ بے
ان؟“

اپنی سی زیرس، ”نا رگیلس نہ کھیانگ ردبئی اپنا۔ کھیانگ رگیالبا نہ نا
ردوب۔“

اپنی سی دو زیربا نہ کھوسی زیرس، ”لے انویانی لیا خمویا سے برانگسہ منمانہ
نایانگ چار دہٹوک؟“ زیرے نہ دے ژھن پوکھو اپنی دیکھ دُکس جو۔ دے
اپنی ستر بنانو انسوک۔ بقچی لنگسے دُکسے نہ مو سترن یول لہ سو غدربا سونگس۔ گوے

وخ له موسی تھب پوینگ برُو بقچی فنکس۔ کرکونگ پو له ژھنمہ بورس۔ رگیا لونگ پو
 غبوس پیکھ چنکس۔ تھبی غبیل پو رگیا لونگ پوے کھ فوقے سنگ سونگسے دُوکپا،
 تھب پوینگ ہلتا نہ مے چوق تھونگما، کرکونگ پو له ہلتا نہ سکر مہ گنگمہ تھونگما۔ دوگوانہ
 کھو نیدی آرام دُوکید۔ مانگ اونگسے نہ کھو چوق زا۔ دیرے کھو له نیڈ چی ژھدے
 ہلتیک نہ تھب پوینگ مے چوق یود۔ کرکونگ پو له ہلتا نہ سکر مہ چوق تھونگس۔
 غبوس پو له ہلتیک نہ لزوت پڑانگ شرے سنگ سونگسے یود۔ کھو یینگ نیڈ
 اونگس۔ دیرے بقچی له کھو له یینگ نیڈ ژھدے ہلتا نہ یینگ یا بزوتھونگس۔ کھو یینگ
 نمرانگ زیرے نیڈ اونگس۔ دے من نہ کھوے خسوپی انو اونگسے کرکونگ پوے
 کھ نہ زیرس،

کھیانگ لونگسی لے لونگسی لے انوے شہانگبو تسیدو
 کھیانگ لونگسی لے لونگسی لے انوے شہانگبو تسیدو

تراؤن لس چنمو تھبنگ برُو فوسید
 تراؤن لس چنمو تھبنگ برُو فوسید۔

لے انوے شہانگہو کھیانگ لونگس۔ مونن لس چنموسی تھب پوینگ برو
 فوسید۔ کرکونگ پوینگ ژھنمہ بورسید۔ غبوس پو لہ رگیا لونگ چنگسید۔ کھیانگ
 نیدنگ مہ دوک۔ کھری ستروق لہ گوید۔

دیرے کھو زگو فیسے ہلتا نہ نیمہ شرے سنگ سونگسید سوک۔ ینگ زگو چک
 فیسے ہلتا نہ روسپونگ بیاسے یود سوک۔ اونگھی می گنگمہ موسی زے انسوک۔ ہلتا نہ
 کھو لہ چھتھو رگی چک تھونگس۔ یا رگیو کھوسی ردوالہ غش پش چی تڑودے غدرے
 نہ کھو زگو چھن پوینگ اے ڈوس۔ دیرے نیمہ لجب تروسین چی اپنی میولی می
 تری اونید زیرین چی کھا لہ م برین تھونس جو۔ دیرے اپنی سی گو چوق زگو لہ
 بوربا نہ کھوسی چنگمگ رگی تیانگسے گو ٹر چدے فنگس جو۔ یلے کسل دے اپیو سہ کھو
 سی ردبے فنگس۔ دیرے کھو ینگ درولس۔ ینگ یول چگی تھنے لہ تھونا نہ کھو لہ
 تھونگس، ژھر چنگ جگج درے نوے چک بک پوٹھق ژومسے نید اونگسے
 یود سوک جو۔ موے اوچو کھرو خسوم فیارے یود سوک جو۔ دیرے دے درے نو لہ
 نید ژھد چارے سونگسے سوق سق بیا نہ کھوسی دے چوچو کھیونگسے چپ چپ
 لجبیدا۔

مولہ ژھورے نہ زیرس، ”سوان لے آدمی می رول چھی کھیانگ گار نہ
اونگھی ان؟“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”نایری بو ان جو۔ لے انو جو یانگ لہ خامہ
شوخس۔“

دے درے نو لہ بومیدپی انسوک۔ یری بو ان زیربانہ اپنن چھی
تھدس، ”اوناکھیانگ گار گوے ان لے فی بو؟“

کھوسی زیرس، ”نابگیاپنی تھتہ خیومہ ژلے گوے ان۔ یری شزدے نا
لہ جلتہ کھولتے بیوس۔ نالہ لم سنے بیوس۔“

دیرے دے درینوسی زیرس، ”چہ بیک لے کھیانی نالہ انو زیرے فی
چوچو ٹھونگس۔ کھیانگ فی بو سونگس۔ کھیانگ بیکھ نہ سونگس نہ گونگی کھہ درے چک
یود۔ دو لہ درے استقوب زیربی ان۔ نالہ اسمہ بدرے زیربی ان۔ گونگی کھہ
یودپی دریو فی لکو ان۔ لمی ہرژا زدم کھن پوکھوانگ ان۔ کھیانگ کھوے شڈیا
سونگس نہ یری ژھو ان زیرے زیر۔“

کھو سونگس شے نیان نیان چھی کھیونگسے اپنی لہ زامنس۔ موے شڈیا نہ

سہ کھو بُودس۔ کھوسی مولہ زیرس، ”یلے اوتانا گوید۔“

زیربانہ موسی زیرس، ”بگیاپی تھتہ خیومی دے ژھر پوینگ فلان کرؤی
 کھ مندوق چچی یسے یود۔ دے مندوق پوکھورے اونگسے کھیاپی ئی ککانہ نالہ تری
 بیا منس نہ نیا ینگ جوان گویے ان۔“ کھو لیا خمو گک زیرے ینگ درؤلس۔
 دیرے نمزے چھدے تھونا نہ گار سہ لم میدپنی ملسے چک لہ دینارے جگجگ
 درے چک یودسوک جو۔ کھوسی مک پوٹیر فیسے یودسوک۔ کھولہ گوپنی درے نو
 سی زیرے یودپا ”درے مک پو فیسے یود نہ کھولہ نید اونگسے یودپنی ان۔ مک پو
 ژومسے یود نہ کھولہ نید ژھدے یودپنی ان۔ کھیاگ کھولہ نید اونگسے یودپنی وخ
 لہ سونگ۔“ کھو گلے سونگسے چھن چچی لہ بیارے دوس۔ بقی دُگین دیرے درے
 لہ نید ژھدس۔ امہ یولے، امہ یولے زیرین سکیوک چچی تین کھولنگس۔

دیکھ نہ کھوسی زیرس، ”نا ہلتو خسید لے کوات، نا ہلتو خسید۔“ دیرے
 پھونگو کوات چچی ڈلنگ پلنگ بین اونگسے زگید پوی کھ بیونگس۔ بچو خنوم پُھو
 اونگسے دینگ نو بوس۔ رنگ بور زیربانہ فوجس گنگمہ تھب پوینگ چیرین جوس، مے
 خلنگ سونگس۔ کیا لہ خنوم فے اونگسے دینگ ہلوس۔ زان ہرکوق زیربا چک سکیا

خسوم اونگے ہرکس۔ دیرے کھوسی زان پوزوس۔ دے من پونگنمہ کھو چھن
 پوینگ کھومے ڈوکس۔ تا دے درے نہ نیمبو کھوسی سے کلے لقیو تنگے زان زا
 ریخن۔ زا چھمفانہ درے سی زیرس، ”پُھو تھک پوتنگس نے تھک پوتنگس، ہلتو
 تھک لہ مہ تھونس، یوچہ سونگس؟“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”مومو جو نا سہ یودپا جو۔“

”یلے یا کھیانگ سو ان؟“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”نا اسمہ بدری بو ان۔“

درے سی زیرس، ”مومو زیرفونفری کھیانگ بؤدس۔ مید نہ نا کھیانگ تھقسے
 زے اپنا۔ کھیانگ گار خیار بی ان؟ گار نا اونگنی ان؟“

کھوسی زیرس، ”یلے مومو نا لنگا یول نہ اونگنی ان۔ نا کیسر رگنفوے بو
 ان۔ تھشہ خینومہ ژلے لم پانگنمہ نہ گراخنو بین کھونگ لہ گورن منین بیکھ تھونفی ان
 جو۔ فی انو اسمہ بدری زیرنی ان۔ یانگ موے ککا ان لو۔ گوانہ یانگ فی مومو
 سونگس۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”تا کھیانگ ناسی زیک پانی اشے نہ بر پو چنگمین
گوید۔“

کھوسی زیرس، ”لے مومونا زوسے چه بید؟ تخته خینومی ژھر پوینگ نُو
مندوق چچی یودلو دو کھیونگس نہ یری اشے سی زیرسید یانگ ینگ جوان گوے ان
لو۔ اشے موانگ سہ جوان گوے ان لو۔ نا دوسے دو کھورے اونید۔ تا مودینگ
یقے یانگ لہ چه تھو، تھوک؟“ زیرے شہنگبُو تسيو کھا پلچے کولے نہ درے اسقوب
رن چوکس۔ دیکھ نہ زیریدپا، ”یری شزدے سونگس نہ دو پایانی لمی ہرژا زدوم۔“

زیربانہ درے سی زیرس، ”لیا نموگ لے ژھو کھیانگ درولے سونگس
نہ لو خسوم لہ مید نہ مہ تھونمی ان۔ تا نا لمی ہرژا زد مید کھیانگ جق خسوم لہ تھونمی ان۔“
دو زیرے نہ تا درے سی لمی ہرژا زدما ریاحس جو۔ دیکھ نہ درے سی زیرس،
”کھیانگ لہ سوسی زو ہے، تھونگ ہے، گار گوید، ژوک گوید، شور ہے، ردوب
ہے، زیربت کھیانگ گو تھوروتنگے مہ لہ سنا مہ بیا سونگ۔ کھیانگ چنگ لہ سہ مہ
ہلتا سونگس نہ کھیانگ انا ژھر پوینگ تھونمی ان۔ تا دونگ لہ ہلتین کھورس نہ
کھیانگ شے ان۔“

شائنگو تسیو، ”لیاخمو گگ جو“ زیرے نہ دیکھ نہ بیونگس لے کسل۔

ان نہ ان لے کسل جقا خسوم لہ کھوتختہ خیومی اومی رزنگ پو یودپی ژھر
پوینگ تھونس جو۔ ژھر پوینگ نو ہر تارگنی خوب چی یودسوک۔ کھوٹھرمر دینگ نو
جوکس لے کسل۔

بقچی دوگین دیرے خم ہلتری خیو فرگون چی خسوم شوق ربیل بیاسے
کھورین تھونس۔ دیرے دینگ نہ فرگون چک پوسی زیریدسوک، ”میولی می تری،
میولی می تری“

دو زيربانہ اے فرگون چڪ پوسى زيرس، ”اشے چوچو دى زهر
پوينگ نُو فوربى بيا بُو مه تھونمى ملے لہ سُو اونگنوڪ؟ دے ہرتا گنى خوب پو يود،
يو نام نہ فنگسے يود۔ ينگ چنگ سہ ميد، ياني چه زيريد؟“

دو زيربانہ ديرے دے فرگون خسومڪا کھورين بيس۔ ديرے کھونگ
فرگوني خسوبنگ جوکسے يودپنى انسوک۔ دينگ نہ بيونگما نہ تخشہ خيؤمه نہ موے ژونمو
نيسڪا انسوک۔ ژونمو نيسڪا اونگسے ايکھ ہرکونگ چکنگ چھوبنگ نُو جوکس۔ خيؤمه چوق
اومى کھروس لہ جوکفا نہ کھو بگيانگسے چھونگسے موے خوب پو نہ گوچس کن زد مسے
کھورے شورس جو۔ شوربى وخ لہ کھوسى دے مندوق پو سہ چدے کھورے
شورس جو۔ موسى گيب لہ نہ کھو بدس۔ کھوسى لوقسے مہ ہلتا شوربانہ ديرے موے
شوقا شوقلو چھقسے کھوے ہرتے دُونو کھيرے فوقس جو۔

يلے کسل تا خيؤمه رگيالمو شلنگبو لہ تھوبسے ہرتے کھے کلے نيسڪا ہرتا فرون
بيا سے کلے جقما خسوم لہ ديرے کھونگ درے اسقوبى ننگ نُو تھونس۔ جقما خسوم
موموے شديا کھونگ گرون زين چى دُوس۔ خيؤمه پرستانى بادشى بوئو انسوک۔
دے مندوق پو کھوسى درے لہ ترى بيا مئے نہ کھو ينگ ترو تازہ جوان گوچوکس۔

دیکھ نہ کھو غرارے اونگے اسمہ بدری شیدا جتھا خسوم دُکسے مولہ سہ مندوق پلو
 تری بیا منے مو سہ ینگ تازہ جوان پنونگموگوا چوکس۔ دیکھ نہ شیلنگو سی خیمومہ
 کھدے ژونکا یولی کھوری غزونگ چوچو سوخری شیدا تھونس لے کسل۔ دیرے
 ہلتیک نہ چوچو سوخر لہ بوی سکیسیدسوک۔ دیرے جق کن کھورے تختہ خیمومہ لہ سہ
 بوی سکیس جو۔

یلے کسل جق چک کھوسی ژونکا یولی بادشاہ لہ زیرس، ”بوا جو نا لہ سہ کھر
 زدونگ چی یودی پی ان۔ نا نری لنگا یول، اتا انو، یول می سامی نہ ژھرید جو۔
 یانگ لہ ہر پلومہ شتس نہ یری بو نو نہ خیمومہ نیسکو کھدے نا نری یولنگ گک۔“ دو
 زیرے نہ رگیا مونیسکا کھدے ژھن نین بیا سے درولے ژھن لہ کھوری کھری پھن
 پوینگ تھونس جو۔ ژھن لہ کھونگ کھری فق پوینگ دُکسے نہ تختہ خیمومہ لنگسے ہو ہوی
 بید پا جو۔

بیرلہ ہسکے کھ اپنی بروکو نہ تھوکپا گوید لے
 بیرلہ ہسکے کھ اپنی بروکو نہ تھوکپا گوید

دُونُودُونُگ نہ دانگ دانگ، اَنوے بُونُگ لہ بیر لہ لے ہائے
 دُونُودُونُگ نہ دانگ دانگ، اَنوے بُونُگ لہ بیر لہ لے ہائے
 دُونُودُونُگ نہ دانگ دانگ

زیر بانہ ژونکا پنی بونوسی اوتا کھیانی زیرس نہ نامہ زیر، زیرے نہ موسی
 بُوہوی بیدیا جو،

دُونُودُونُگ نہ دانگ دانگ، اپنی بروکو نہ تھوکپا گوید لے
 دُونُودُونُگ نہ دانگ دانگ، اپو کیسر نہ تھوکپا گوید

زیر بانہ اہانگ پوکھونگ نیسکی انسوک۔ بروکوسی کیسر لہ زیرس،
 لونگسی لے کیسر تتی بو نہ تھوکپا گوید لے
 لونگسی لے کیسر تتی بو نہ تھوکپا گوید
 ژونکا پنی بونو کھو نمہ بیاسے کھیونگسانی لے
 ژونکا پنی بونو کھو نمہ بیاسے کھیونگسانگ لے

بگیا پنی بوٹو کھو ززوس بیاسے کھیونگسانی لے
بگیا پنی بوٹو کھو ززوس بیاسے کھیونگسنگ لے

کیسر لہ خا اونگسے نہ زیرس،

کھا مرمو یو کسانو کھیانگ لہ گو چہ گوید لے؟

کھا مرمو یو کسانو کھیانگ لہ گو چہ گوید لے؟

شہنگبُو تسبیو خیار فو خیار بہرن ان لے

شہنگبُو تسبیو خیار فو خیار بہرن ان لے

کھونگ نیسکا اینگ نو زیر زیر چی سونگسوک جو۔

دیکھ نہ کھونگ اہیکھ بیونگسوک۔ کھونگ دیکھ بیونگسوک۔ کھونگ دیکھ

تروت لقفرت بیاسے اپو اپنی نہ ژھونگ، ژونکا پنی بوٹو نہ تھشہ خیومہ نہ گنگمہ دریسے

دوکھی رُونگ نہ خیرا جویا۔

